

Kirjailija tekee sitä tietokoneella
Kirjailija tekee sitä tietokoneessa
Kirjailija tekee sitä tietokoneensa edessä
Kirjailija tekee sitä käsi kädessä tietokoneensa kanssa
Kirjailija tekee sitä tietokoneensa vieressä
Kirjailija tekee sitä jos hänen tietokoneensa...
Kirjailija tekee sitä tietokoneestaan huolimatta
Oi tietokone
Oi tietokone, mitä olisin ilman tietokonettani?

Mitä, jos tietokonettani ei olisi koskaan keksitty
Jollei se olisi olemassa
Jollei noilla menneiden aikojen hepuilla paksut lasit nenällään, autotallipajoissaan,
olisikaan ollut ällä keksiä minun tietokonettani
Jos tietokoneeni olisi ollut dinosaurus
Tai jäänyt jumiin Ihmemaahan

Mitä, jos joku todella hullu
olisi keksinyt tietokoneen, jota käytetään varpailla
ja jonka näyttö olisi heijastettu
kattoon?

Mitä, jos minulla olisi vain sormeni
Jos minulla olisi vain kieleni
Jos minulla olisi vain mahani ja jalkani ja sydämeni ja kaikki juttuni
Sanoakseni sen, mitä luulen, että haluan sanoa
(Vaikka en minä itse asiassa ole varma siitä, että juuri ne asiat ovat täsmälleen niitä,
jotka halusin sanoa, mutta
Oli miten oli)

Mitä, jos tietokoneessani ei olisi näppäimiä
Jos se olisi kivistä tehty
Jos kirjoittaminen olisi ollut: kaivertaa pieniä koloja kiveen
Ja puhaltaa niihin
Ja kaivertaa taas

Mitä, jos sanojeni olisi pysyttävä pääni sisällä
Niin kauan, että niistäkin tulisi kiviä
Tai jos ne olisivat karanneet korvieni kautta
kuin pöly
Sen sijaan, että ne on kaiverrettu näytölle

Mikä onni, ettei tietokoneeni ole pikkukivi
pala puuta tai kaistale hiekkaa
Onneksi tietokoneeni on tehty kiteistä
jotka muuntuvat ja muuttuvat mieleni mukana
sen kiteet kasvavat ja rakentavat sanoja
jotka monistuvat ja monistuvat
Se on ihme, joka päivä:
Ajattelen, ja näyttö hämärtyy
Sillä on suora ja välitön yhteys mieleeni
Ymmärrämme toisiamme ilman sanoja
Ymmärrämme toisiamme
melkein emme
Silitän sitä molemmin käsin ja se vastaa värisemällä

Oi tietokone, siamilainen kaksoseni
Kaiken me teemme yhdessä,
Kaiken, mitä olemme saavuttaneet
Teemme sen kaiken myös uudestaan, niin toivon
olet väsymätön, toisin kuin minä
olet aina valmiina kun herään
nousen vuoteestani
olet aina läsnä
katselet pikkuisella lampullasi
pikku majakkasi kieppuu
koko yön minun kanssani
sykit hiljaa
ja toisinaan jyrähdät
tai kuorsaat
mutta et kovin pitkään
lähetät hyviä aaltojasi
Olet pieni, olet kevyt, nielet kaiken, mitä sinulle annan

kuin valtava aarrearkku
jonka äärtä en näe milloinkaan
Sanon sinua pikku peilikseni
suureksi peilliksi minun pitäisi sinua sanoa
Ajattelen usein, että sisälläsi
on omaelämäkertani
ja jos joku niistä hepuista, joilla on paksut silmälasit, tulisi ja avaisi sinut
hän löytäisi sieltä minun elämäni
miljardeina ja miljardeina merkkeinä
aarteeni, tietokone

Jos jonakin päivänä taloni palaa
Sinut minä otan kainalooni ja kannan turvaan